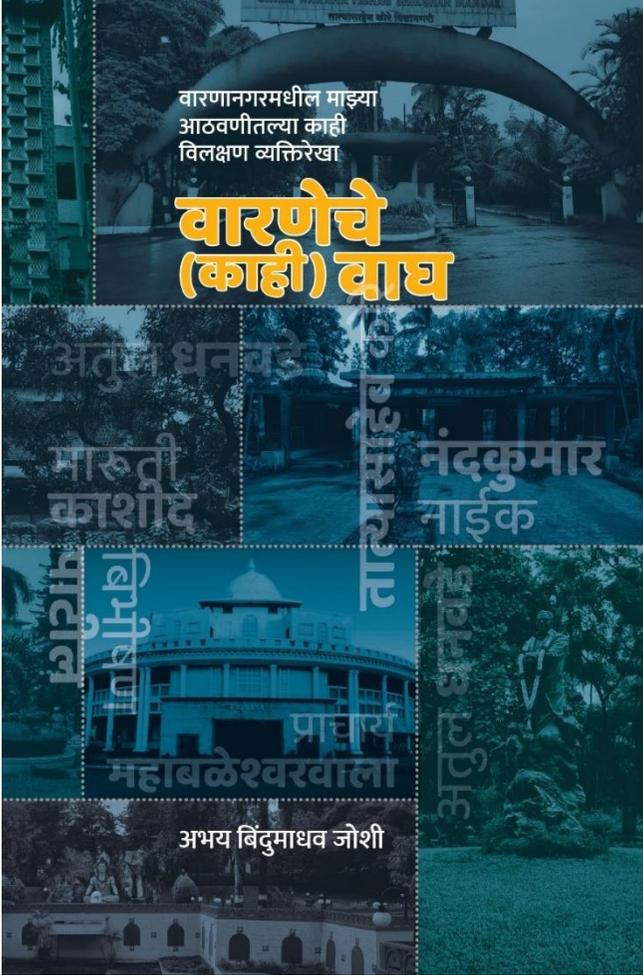

वाचकांची प्रतिक्रिया

सत्तू भोसले हा पहिला वारणेचा वाघ – पीडितांचा आणि आयाबहिणींचा त्राता आणि स्वातंत्र्यपूर्व काळात आपल्या गनिमी काव्याने ब्रिटिशांना जेरीस आणणारा. अण्णाभाऊ साठ्यांनी कादंबरी लिहून आणि नंतर शामराव मानेंनी सिनेमा काढून त्याला अमर केले. १९५०-६० च्या दशकांनंतर वारणा नदीच्या खोऱ्यात नव्या, आधुनिक जातीच्या वाघांचे एक अभयारण्यच जणू उदयास आले. त्याचे नाव “वारणानगर”.

तात्यासाहेब कोरे नावाच्या द्रष्ट्या तरुणाच्या नेतृत्वाखाली हे धाडशी, नव्या पिढीचे “वारणेचे वाघ” प्रेरित झाले आणि त्यांच्या कष्टांमुळे व दूरदृष्टीमुळे एका वैराण माळावर वारणानगर ही नवीन नगरी उभी राहिली.

हे पुस्तक म्हणजे लेखकाची वारणानगरला अर्पिलेली कृतज्ञ भेट आहे. लेखकाच्या सुदैवाने या अद्भुत नगरीचा सुवर्णकाळ त्याने अगदी जवळून पाहिला, अनुभवला. वारणेच्या या कालखंडाला उत्साही, आनंदमय, प्रगतीशील, अभिनव, अशी एकाहून एक सरस विशेषणे वापरली तर ते गैर ठरणार नाही. या कालखंडात लेखकाने अनेक विस्मयकारक आणि प्रभावी व्यक्तिमत्त्वांच्या लोकांना पाहिले. त्याला असे अनेक मित्रही भेटले, ज्यांचा सहवास त्याला अनोखा आनंद देऊन गेला. वारणेतल्या अशा असंख्य व्यक्तींपैकी काही मोजक्याच व्यक्तींच्या व्यक्तिरेखा लेखकाने या पुस्तकात रेखाटल्या आहेत. या व्यक्तिरेखा म्हणजे या व्यक्तींची चरित्रे नसून लेखकाला भावलेली, दिसलेली, आणि त्यांच्याबरोबरच्या सहवासामधून अनुभवलेली क्षणचित्रे आहेत.

तुमची प्रत मागवून घ्या:

(टीप: पुस्तकाचे सर्व उत्पन्न पुण्यातील निर्माल्य ट्रस्ट यांना मिळेल.)

पुस्तकाचे मूल्य (प्रत्येकी रू. ३००) देणगीच्या रूपात निर्माल्य ट्रस्ट, पुणे यांना पाठवावी.

देणगीची रक्कम पाठवल्यावर खालील मेसेज निर्माल्य ट्रस्टला ईमेलने

(info@nirmalyatrust.org) किंवा WhatsApp ने (9422509649) त्वरित पाठवावी.

INR 300 sent for:

तुमचे पूर्ण नाव व पत्ता,

फोन नंबर

वरील मेसेज व रक्कम मिळाल्यावर निर्माल्य ट्रस्ट तुम्हाला पुस्तक पाठवतील.

UPI (PayTM, Google Pay, etc):

NEFT Bank Transfer:

Account: Nirmalya Trust

Account: 20062305886

IFSC: MAHB 0000330

Bank of Maharashtra,

Erandwane Branch,

Pune 411004.

Digital प्रत मागवून घ्या:

हे पुस्तक digital form मध्ये Amazon Kindle वर उपलब्ध आहे. Amazon website वर जाऊन B0CJ8MPBP6 हा शब्द search करा.

वाचकांची प्रतिक्रिया:

किरण भागवत, पुणे

वारणानगरने किती लोकांचे जीवन समृद्ध केले आणि त्यांचा सर्वांगीण विकास घडवून आणला! अशी गावे देशाच्या प्रत्येक कानाकोपऱ्यात निर्माण झाली असती तर? तात्यासाहेबांचे नेतृत्व कौशल्य, त्यांची व्यवस्थापन शैली आणि त्यांनी निवडलेल्या लोकांचे काम हे सर्व वाचून एक वेगळीच ऊर्जा मिळते. अभयच्या संवेदनशील व खेळकर शैलीने घडवलेले हे वारणानगरचे दर्शन तिथे न राहिलेल्यांना सुद्धा आनंद देऊन जाईल!

डॉ. विकास जोशी, पुणे

जीवनात नातेसंबंध जोपासणे, मैत्री जोडणे, रम्य आठवणी जपणे, आणि आपण कोठून आलो आहोत हे लक्षात ठेवणे, या सगळ्याचे महत्त्व हे पुस्तक आपल्याला वेळोवेळी सांगत राहील यात शंकाच नाही.

सौ. मंजिरी दांडेकर, सांगली

पुस्तक वाचायला घेतल्यावर, त्यातल्या सुलभ, ओघवत्या लेखन शैली मुळे संपूर्ण वाचून झाल्यावरच खाली ठेवले. ही व्यक्तिचित्रे वाचताना डोळ्यांसमोर त्या व्यक्ती हुबेहुब उभ्या राहातात आणि लेखकाचेही व्यक्तिमत्त्व उलगडत जाते. असे लक्षात येते की लेखक स्वतःही एक वारणेचा वाघ आहे. लेखकाचे परदेशात वास्तव्य असले तरी आपल्या मातीची जी ओढ व कृतज्ञता त्याच्या लेखनात दिसते, ती कौतुकास्पद आहे. त्या काळातल्या वारणानगरीची ही सफर तुम्हालाही नक्की आनंददायी वाटेल.

वर्षा जोग/खाडिलकर, सांगली

अभय, किती सुंदर सहज आणि ओघवतं लेखन. खरंच तुझं कौतुक करावं तितकं कमीच आहे. सॅम बदल वाचताना मन भरून आलं.

नीना भागवत, पुणे

Just finished reading "Waraneche Wagh". What a wonderful book and just as described by Maruti and Vikas. Very fluid language and like described makes one read the book in one go.

वैजयंती पोतनीस, पुणे

Vaijayanti Potnis

अभय, मनापासून अभिनंदन

पुस्तकाचे नाव फारच आवडले

जंगलांची भटकंती करायला आवडतेच

हे तर आमचे आवडते आणि खूप परिचयाचे जंगल.

'अभय' ने ज्या अभयारण्याची माहिती सांगितली आहे ते 'अभयारण्य'

या अभयारण्यातून भटकंती करायला नक्कीच आवडेल. तिथले सर्वच वाघ ओळखीचे.

तुझ्या दृष्टीकोनातून पाहिलेले हे वाघ पुन्हा एकदा नव्याने बघायला नक्कीच आवडेल.

लेखनासाठी हा विषय निवडलास हे खूप कौतुकास्पद आहे. खूप आनंद झाला.

अनेक पर्यटकांनी या अभयारण्यास अवश्य भेट द्यावी आणि देतील याची मला खात्री आहे.

3d Like Reply

डॉ. अनुसुधा जाधव, कोडोली

Anusudha Jadhav

Khupach samarpak reply....अभय...ज्याला भय नाही असा...आणि अभय चे अरण्य...so sweet

1d Love Reply

Anusudha Jadhav

Bhatkanti kasali....वणवा...एकदा सुरू केले की ...शेवट झाला तरी पुन्हा सुरू करून आपले दिवस आठवायचे आणि enjoy karayache

1d Like Reply

Anusudha R. Jadhav (Suryawanshi)

~ Parbat R. +91 75881 58115

📷 Pustak milale

Ekda read kelet ki Double read karanar....ani आपसुकच आपले

शालेय जीवनातील आठवणी जाग्या होतात आणि क्षणभर वाटते

आपणही आपले

सवंगडी...(अभयदादांच्या

भाषेत..ही शिवी वाटते.. 😊)...आपणही

लेखणीत साकारूया

3:45 pm

Anusudha R. Jadhav (Suryawanshi)

किती अभिमानाची गोष्ट आहे की
अभयदादांच्या

"वारणेच्या वाघांची"

अभयदादांनी स्वतः पोस्ट केलेली आवृत्ती..

उ भा देशपांडे सर आणि

जे ए पाटील सर ...दोघांसारखे शिक्षक...

12 तासाभरात वाचून पूर्ण करूनअभयदादांना स्वतः फोन करून
कौतुक करतात....कोण महान...गुरु की चेला.....

It happens only in

वारणा

2:47 pm

2

अंजली परमणे (गाडवे), कोल्हापूर

A

~ Anjali Gadave +91 94033 74251

मलाही आताच पुस्तक मिळाले पुस्तक पाहता क्षणीच आवडले 🙌🙌

5:13 pm

आता ही मेजवानी पुरवून पुरवून चाखावी 🙌 5:14 pm

मारुतीचे संपादकीय वाचले फार छान लिहिले आहे 🙌 5:16 pm

वारणेचे (काही) वाघ हे अतिशय सुंदर पुस्तक हातात आल्याबरोबर भरभर वरवरच वाचून काढलं आणि एखाद्या मेजवानी सारखं निवांत त्याचा आस्वाद घेत चाखण्यासाठी ठेवून दिलं. पण ते कितीही वेळा वाचलं तरी परत परत त्या स्मृतीमध्येच हरवावंसं वाटतं.

मारुतीने लिहिलेली प्रस्तावना तर पुस्तकाचे मर्म सांगून जाते. कधी एकदा पुस्तक वाचू असे होते.

या पुस्तकामुळे प्राचार्य महाबळेश्वरवाला यांच्या बदल मनात असणाऱ्या संकल्पनांना मूर्त स्वरूप आले त्यामुळे त्यांच्या विषयीचे असणारे प्रेम व आदरभाव वाढला. ही व्यक्ती कशाप्रकारे जीवन जगली यावर प्रकाश पडला.

तसे तात्यासाहेब कोरे, नाईकसाहेब, शंकरराव कुलकर्णी सर, यांच्याविषयी देखील नवीन माहिती कळली. हे पुस्तकाचे मोठे यशच आहे. तबलजी (अशोक मार्तंड) यांचे वर्णन केले आहे जे त्यांना चपखल बसले. पण आमच्या मैत्रीणींच्या चर्चेमध्ये ते जास्त कोणाला पसंत पडले नाही. भरतची सेवाभावी वृत्ती तर सर्वपरिचित आहे.

संज्योत देसाई

17:27 89%

Collegecolonygang
Ajay, Ajit, Hema, Madhuri, Nilesh,...

Sanjyot Desai Warana
काल संध्याकाळी ६-००च्या सुमारास
अभयचं "वारणेचे (काही)वाघ"
मिळालं.आणि आत्ता ४-००वाजे पर्यंत
माझं आणि माझ्या मुलाचं हर्षलचं
वाचून पूर्णही झालं.इतकी ओघवती
भाषा आहे की एकदा हातात
घेतल्यावर ठेवताच आलं नाही पूर्ण
झाल्याशिवाय... खूप छान...ब-याच
आठवणी जाग्या झाल्या..आता
संध्याकाळी आईला वाचायला
नेऊन देईन.मी मागवलं आहे असं
सांगितल्या पासून ती रोज चौकशी
करतेय..😊

16:14

Ajay Jayatirth
माझे
आत्ता आलंय..
बाबा वाचत बसलेत😍

16:24

डॉ. प्रदीप वायचळ, ठाणे

Pradeep Waychal

Hi Abhay,

Today

I received the book yesterday and finished reading it today - in a seating... (not sure if such a word is there in English). Thank you very very much.

Hearty congratulations for writing such a wonderful book.. You had once said that communication (or expression) is an important skill. Language is secondary. You proved that.

अरूण चव्हाण

Arun T Chavan

last seen today at 9:41 pm

अभय, पुस्तक वाचून पूर्ण झाले. त्यातील बऱ्याच व्यक्ति रेखा जवळून किंवा दुरून ओळखीच्या असल्याने खूपच मजा आली. काही गोष्टींचा लिहून सांगू शकणार नाही. पण अभय तू सुद्धा?? असे बऱ्याच द्या झाले. असो प्राचार्य मॅडम मोघे बाई व सर्व शिक्षक, वारणानगर च्या hostel च्या आठवणीने डोळे बऱ्याचदा पाणावले.माझ्या आयुष्यातील तीन वर्षे सुवर्ण वर्ष होती. असो केव्हातरी निवांत तुझ्याशी बोलण्याची ईच्छा. जेव्हा फ्री असशील तेव्हा कॉल कर. thanx मित्रा वारणानगर च्या जुन्या आठवणी ना उजाळा दिल्याबद्दल.

3:40 pm

विजय पत्रावळे

Warana1978 get together

Anil, Atul, Bharat, Gaus, Jeevan, Mahendra, Maruti, Sadhana, Shridha

Sadhana Patrawale

विजय पत्रावळेचा अभिप्राय.अधिक सविस्तर नंतर लिहीणार आहे.मीही पाठवेन.काही दिवसात.

12:55 PM

→ Forwarded

वारणेचे (काही) वाघ हे पुस्तक संपूर्ण वाचले. खूपच छान लिहिलेय. अलिकडे बऱ्याच वर्षात एका दमात अख्खे पुस्तक संपूर्ण वाचून काढल्याचे आठवत नाही. पण हे पुस्तक मात्र अपवाद ठरले. प्राचार्यांची छबी डोळ्यासमोरून हलत नाही. त्यांचा आवाज आत्ताच कानावर पडल्यासारखा वाटतो. आणि आता आपण त्यांचा समोरच उभे आहोत, असे वाटून ' सावधान ' मध्ये उभा रहावेसे वाटते. जीवन-शिक्षण क्षेत्रात, केवळ स्वआचरणाने एक आदर्श पिढी घडविण्याचे अलीकडच्या काळातील हे एकमेवाद्वितीय उदाहरण असावे. सर्व प्रसंग व ठिकाणे या पुस्तकाच्या निमित्ताने जिवंत होऊन पुन्हा जगल्या सारखी वाटतात. परत परत जगाविशी वाटतात...

12:55 PM

लीला चौगुले

Leela Chougule

online

अनेक अडथळे पार करत वाघ वाधीण यांचे सखोल दर्शन वाचनातुन घेतले खुपच छान लिहीलय तुम्ही सगळेच वारणेची अपत्य होता मी मात्र तिथ नागरिक म्हणून आले. पण मी स्वतःला खुप भाग्यवान समजते वारणे सारख्या संपन्न गावात माझं करीयर घडले याला पूर्ण सपोर्ट मिळाला आमचे आण्णा म्हणजे जयदिपचे बाबा. मिळालेली प्रत्येक संधी स्विकारली अगदी आनंदाने. माझं क्षेत्र मी आणि माझे विद्यार्थी.पहिल्या दिवसाइतकीच सेवानिवृत्त होईपर्यंत उत्साह टिकुन होता माझं आयुष्य सफल गेलं असंच समजेन. माझी आवर्जुन आठवण ठेवल्या बद्दल धन्यवाद.

5:36 PM

अनेक वारणेच्या आठवणी मनात रेंगाळत आहेत

डॉ. सतीश खाडिलकर, मुंबई

Satish Khadilkar

Abhay

Warneche wagh has come out very well indeed.

The settings, descriptions, and points each chapter makes are indeed marvelous, and I enjoyed reading through.

Childhood is indeed a very cherished time, and going back to that period is, in many ways, satisfying.

Your command on marathi is too good and that brings life to the characters.

Hope you will write many more books.

5:48 AM

कृष्णात पोवार, पुणे

Krishnat Powar

प्रिय अभय,

सप्रेम नमस्कार 🙏

कालच रात्री पुस्तक वाचायला घेतलं आणि आज आता ते संपलं इतकी सुंदर रचना मन अगदी प्रसन्न झालं.... वारणानगरचं माझं ते अस्तित्व... वाचताना मी त्या आठवणीत इतका पूर्णपणे बुडून गेलो की प्रसंगी कथेचा नायक मीच आहे की काय असं मला वाटायला लागलं...शाळेतील तुझे ते अनुभव माझ्याशी किती खास जुळताहेत... सरांच्या सांगितलेल्या त्या गोष्टी मला परत बेंगलोरच्या त्या घरामध्ये घेऊन गेल्या..किती म्हणून त्या आठवणी मन एकदम भरून आलं. या सगळ्यासाठी तुझे मनापासून आभार.... खुप काही बोलाव/लिहावं/एकावं असं वाटतंय ...

कृष्णात 🙏🌹

5:23 AM

डॉ. संजय रत्नपारखी, मुंबई

प्रिय अभय,

सप्रेम नमस्कार!

'वारणेचे(काही) वाघ' हे पुस्तक चांगले झाले आहे. तुझ्या प्रामाणिक मानसिक गुंतवणुकीचे मला कौतुक वाटते. आपण जेथे मोठे होत असतो, तेथील सर्वच घटक आपल्याला मोठं करण्यात मदत करत असतात. त्यांच्या बाबत मोठेपणाने ऋण मान्य करणे, हे आवश्यक असते. ते तू पुस्तक स्वरूपात केले आहेस.

पुस्तकातील अनुक्रमणिका ही तुझ्यावर प्रभाव टाकणारे प्रमुख घटक आहेत. तुझे लेखन सुरु असताना,मी मारुती काशीद, मिलिंद तोरो यांच्या लेखांवर प्रतिक्रिया कळवली होती. तू तात्यासाहेब कोरे, नंदकुमार नाईक यांच्या वरील नोंदी आणि निरीक्षणे योग्य पध्दतीने मांडली आहेस. ते दोघेजण सर्जनशील होते,म्हणून आपल्याला वारणानगरला काही चांगल्या गोष्टी पाहायला मिळाल्या, हे मोकळेपणाने मान्य करायला हवं आहे. त्यांनी विविध उपक्रम आणि यशस्वी प्रयोग करून आपल्याला प्रेरणा दिल्या आहेत.

तुझ्यावर सॅम महाबळेश्वरवाला आणि शंकरराव कुलकर्णी यांचा प्रभाव हा पुस्तकात अधोरेखित होतो आहे. शंकरराव कुलकर्णी हे मला अधिक भावलेले सर्जनशील संगीत शिक्षक वाटले. मी संगीत शिकलो नाही. त्यांनी लहानमुलांमध्ये सर्जनशीलता जागृत केली होती. हे संगीत क्षेत्रातील दुर्मिळ उदाहरण असावे. शंकरराव हे शिखरे पादक्रांत करत असताना, ते वारणेतून अचानकपणे निघून गेले, याची कारणे तुझ्या लेखनातून समजत गेली. त्यानंतर वारणेस पुन्हा दुसरे शंकरराव मिळवता आले नाहीत, यातच त्यांचे सर्वकाही मोठेपण दिसून येते.

तू आवर्जून हे पुस्तक प्रदीप लोमटेंच्या स्मृतीस अर्पण केलं आहेस. हे खूप भावणारे आहे. मैत्रीची दाद यापेक्षा वेगळी असू शकत नाही. प्रदीप हा वेगळा होता,हे फार कमी लोकांना समजले होते.

पुस्तक निर्मितीत आशययुक्त फोटो, मांडणी यामुळे ते वाचायला आवडले. या निमित्ताने व्यक्तिरेखा दस्तऐवज वारणेतील संबंधित लोकांना वाचायला मिळत आहे. जीवनात नोंदी करणे हे खूप महत्त्वाचे असते. ते तू केलं आहेस,याबद्दल अभिनंदन!
नवीन लेखन सुरू ठेव.

शुभेच्छा!

डॉ. संजय रत्नपारखी,

email:rsanjay96@hotmail.com

Tweetr:rsanjay@96

9860906246(M)

डॉ. मकरंद खोचीकर, सांगली

Makarand Khochikar

Thanks Abhay for the wonderful gift !

Received the book last evening. You had ticked my curiosity when you told me about the book you had written on the golden days of Warananagar.

Despite having a long and tiring day ... when I saw the courier (interestingly named as Maruti courier !) on my return at 10 pm , I rushed to open it and believe me or not , finished it in one go ... and never realised that it was 2 am !

Wonderfully scripted, beautifully compiled and nostalgic too.

You took me to a golden period of my (our) childhood..

You relived many characters which are engraved in my white and grey matter for years ... Pradeep , Maruti , Mahindra , Satej , Arundhati , Vandana and so many Their images are still stored in my frontal lobe just as they were in school as I haven't met any of them till now except Arundhati.

I saw the picture of winners of scholarship of 4 th std .. I kept on seeing it again and again ... two faces are missing in there .. one Makarand ..as we had left warananagar before the results were out and one that of .. my so called 'replacement' in that class was to get 'filled' up by yet another genius called 'Abhay' !

I am eternally grateful to you for this ' treasure ' ..

Would love to talk to you on weekend whenever you are free ... let me know.

Thanks again my friend !

M

7:50 PM

श्री. आनन्द श्रीधर सांडू, मुंबई

Anand Sandu <anandsandu@gmail.com>

To:abjoshi@yahoo.com

Sun, Oct 29 at 2:02 AM

श्री अभय जोशी,
सप्रेम नमस्ते.

तुमचे "वारणेचे (काही) वाघ" पुस्तक नुकतेच वाचले. आणि 'चार्टर्ड अकाउंटंट' असलो तरीही साहित्याची आवड व त्या क्षेत्रात थोडीफार मुशाफिरी असल्याने तुमच्या पुस्तकाविषयी काही लिहावेसे वाटले.

अण्णाभाऊ साठे यांची क्रांतिवीर सत्तू भोसले यांच्या जीवनावरची "वारणेचा वाघ" कादंबरी खूप आधी वाचलेली होती. त्यामुळे तुमचे पुस्तक उत्सुकतेने वाचायला घेतले. आणि त्यात पुरा गुंतून गेलो! याला एक कारण म्हणजे माझे आजोळ "मलकापूरचे हर्डिकर". त्यामुळे दर सुट्टीत मलकापूर ठरलेले. उसाची गुन्हाळे, मक्याची कणसे, गाई म्हशीचे ताजे दूध या गोष्टींचे खूप अप्रूप वाटायचे आणि आवडायचे. कोल्हापूरहून पन्हाळा मार्गे आम्ही मलकापूरला जात असू.

तुमचे लिखाण अगदी 'आतून आल्यासारखे' वाटले. त्यात कृत्रिमता अजिबात नाही. सरळ आणि स्पष्ट अगदी 'अर्पणपत्रिकेतील "पद्या" च्या उल्लेखापासून. तात्यासाहेब कोरे या भगीरथाने वारणानगरमध्ये "गंगाच" आणली असे म्हणायला हवे. नुसता साखर कारखाना नाही तर, दूध डेअरी, शाळा कॉलेज, व्यायामशाळा, मंदिरे वसाहती, बेकरी, छापखाना इतकेच नव्हे तर एकमेव व अद्वितीय असा, जगभर गाजलेला "बाल वाद्यवृंद" सुद्धा! या माणसाने परिसरातल्या माणसांना घडवले, क्षमतेची जाणीव करून दिली.

शाळेतल्या अनेक चांगल्या वाईट आठवणी लिहिताना तुम्ही ते दिवस पुन्हा एकदा जगला असाल! या आठवणी "टॉनिक" सारख्या असतात. आपण रोजच "प्रश्नांच्या जगात जगत" असतो. अशा आठवणी एक नवी उमेद देतात. प्रश्नांना कसे सामोरे कसे जायचे ते सुचवतात.

आपले शाळा कॉलेजातले शिक्षक आपल्याला घडवत असतात. म्हणूनच 'सॅम महाबळेश्वरवाला' सारखे कडक शिस्तीचे पण तडजोड न करणारे, "NO COMPROMISE AND THIRST FOR THE BEST" सारखे असतात.

... वयाने व कर्तृत्वाने जेव्हा नंतर आपण मोठे होतो, तेव्हा जाणवते, आपण घेतलेल्या योग्य निर्णयाचे मूळ, आपल्या शिक्षकांनी घेतलेल्या परिश्रमाचे आहे. म्हणूनच तर "पु.लं" सारख्या व्यक्तींनाही "चितळे मास्तर" श्रद्धेय वाटतात.

कसं असतं, देव्हान्यातल्या समईप्रमाणे ही भारलेली व्यक्तिमत्त्वे असतात. स्वतः तेवताना अनेक पणत्यांना तेजाळत असतात. आणि त्याचमुळे अशा व्यक्ती म्हणजे "ज्योतीने तेजाची आरती" करावी अशी असतात. ... महाबळेश्वरवाला यांच्या विषयी लिहिताना तुमच्या मनातले प्रेम, आदर, कृतज्ञता अगदी वाक्या-वाक्यातून दिसते.

... शिल्पकाराला ओबड-धोबड दगडात दिसत असते मूर्ती. जेव्हा एका शिल्पकाराला विचारले, "इतकी सुंदर मूर्ती कशी घडवलीस?" त्यावर तो इतकेच म्हणाला, "ती मूर्ती त्या दगडात होतीच. मी फक्त अनावश्यक दगड छिन्नीने बाजूला केला!" तुमच्या शिक्षकांविषयी, विशेषतः महाबळेश्वरवाला यांच्याविषयी लिहिताना मला हे जाणवत होते की त्यांनी याच भावनेने विद्यार्थी घडवले असतील.

... शाळेतल्या गमती, ७ वी ८ वी तले पहिले प्रेम, पुस्तकातल्या धड्यातले तुमचे नाव "अभय" वगळून मुलींनी केलेले वाचन या आणि अनेक गमतीदार आठवणी आपल्या मनात 'फुलपाखरांसारख्या' कधीही येतात, आणि नकळत निघूनही जातात.

... शाळेतले सवंगडी, मारुती काशीद, बाळूचे ३/३ सिनेमा पहायचे वेड, मिलिंद तोरोचे "अपघाताने सुरु झालेले आणि भरभराटीला आलेले क्लासेस. या सगळ्या आठवणी वाचणाऱ्याला सुद्धा त्याच्या शाळेतल्या आठवणी जाग्या करणाऱ्या आहेत.

शाळेतली थोडी द्राक्षे चोरली म्हणून झोळीभर द्राक्षे खायची शिक्षा देणारे महाबळेश्वरवाला सर. आता एकटे आयुष्याच्या संध्याकाळी एकटेच बंगलोरला रहातात. पण मुद्दाम वेळ काढून जुने विद्यार्थी भेटायला येतात, त्यांच्या आजारपणात मदतीला येऊन रहातात. इतके विद्यार्थ्यांचे प्रेम मिळालेले शिक्षक फार कमी असतात.

... तुम्ही हे सगळे "मनाच्या टीप कागदाने" छान टिपून ठेवले आणि अक्षरात उतरवले आहे. डॉ. धनवडे काय, शंकरराव कुलकर्णी काय असे ध्येयवादी निरपेक्ष शिक्षक, स्नेही मिळणे हे तुमचे भाग्यच. पण ती कृतज्ञता मनात नुसती बाळगून न ठेवता पुस्तकरूपाने संग्रहित करणे ही एकप्रकारे तुम्ही दिलेली "गुरुदक्षिणाच" आहे!

हे "वारणेतले वाघ" विविध प्रकारचे आहेत. काही कामाला वाघ आहेत. काही पराक्रमाला आव्हान देणारे "डरकाळी फोडणारे वाघ" आहेत, काही उमेद वाढवण्यासाठी "आळसाची, पराभूत वृत्तीची शिकार करणारे" वाघ आहेत. या वाघांची ओळख करून देऊन तुम्ही नकळत अनेकांच्या सदसद्विवेकबुद्धीला जागे केले आहे.

... तर, पुस्तक वाचल्यावर जे वाटले ते लिहिले.

मुंबईला याल तेव्हा नक्की भेटूया.

आनन्द श्रीधर सांडू (९८२१० ७१९८५)

anandsandu@gmail.com

श्री. जे. ए. पाटील, वारणानगर (माजी शिक्षक, श्री वारणा विद्यालय)

"श्यामची आई" हे पहिले पुस्तक, जे मी वाचायला घेतल्यावर संपेपर्यंत खाली ठेवले नव्हते. त्यानंतर "वारणेचे (काही) वाघ" हे असेच एका बैठकीत वाचून काढले. जागा आणि व्यक्ती बऱ्याचशा

ओळखीच्या असल्या तरी त्यांचे वेगळेच, मनोवेधक रूप वाचावयास मिळाले. हे लेखकाचे कौशल्य आहे. वारणानगरच्या खूप आठवणी मनात आहेत. त्या लिहून काढायची स्फूर्ती मिळाली.

मिलिंद खिलारे, सांगली

Milind Jayendra Khilare

last seen today at 9:05 am

प्रिय अभय, नमस्ते. खुप सुंदर पुस्तक मिळाले आहे व आपला फोन झाला होता.पुस्तकातील लेख व रचना मनाला खुपच भावले.पुस्तक पूर्ण वाचले. खुप आवडले. अभिनंदन . 🙌🙌👍👍👍

11:31 pm

प्राजक्ता तोडकर (गाडवे), पुणे

अभयकाका, मी तुम्हाला सध्या काठीच म्हणजे गेली १०-१५ वर्षे झाली ओळखत असेन. पण तुमच्या बालपणीचा काहीच परिचय नव्हता. "वारणेचे (काही) वाघ" या तुमच्या अप्रतिम लिखाणातून तो परिचय झाला. जे वारणा विद्यालयातून किंवा महाविद्यालयातून बाहेर पडले त्यांचा मला हेवा वाटतो. खूपच सुंदर बालपण, मित्रमंडळी, साम महाबळेश्वरवाला यांच्यासारखे गुणी शिक्षक, वाद्यवृंद, हे सगळे काही अप्रतिम आहे. तुमचा सगळा अनुभव तुम्ही खूप विलक्षण रीतीने मांडला आहे. मारुती काशीद काकांचे बालपण आणि तुमची दोघांची मैत्री देखील वाखाणण्याजोगी आहे. तुमची साधी राहणी, उच्च विचारसरणी यांचे मूळ पुस्तकात दिसते -- कारण तुम्हाला तात्यासाहेब कोरे, मिलिंद तोरो, यांसारखे अनेक उच्च विचारसरणीचे लोक भेटले. ज्या वयामध्ये जडणघडण होते त्या वयातच सर्व काही सुंदर भेटले. विद्यार्थी अन गुरू किती अजोड नाते की जे तुम्ही गुरूच्या शेवटच्या श्वासापर्यंत निभावले. धन्य आहे तुमची गुरूशिष्यांची जोडी.

चि. अभय जोशी व मि. मारुती काशीद हे
 पहिल्यापासूनच हुशार, कल्पक, दूरदुर्गदी व उदात्तशील
 विद्यार्थी म्हणून सर्वत्रुत आहेत. त्यांच्या अनेक उपक्रमांपैकी
 एक म्हणजे उत्कृष्ट लेखन व संपादनाने नटलेले
 हे पुस्तक होय. [वाद्य' येणार ही वार्ता ऐकूनच माझ्या
 मनात अठवणींच मोहोळ उठले.]

किशोरवयीन निराशासता व झोंद वयातील चिंतनशीलता
 यांची श्रवणातील उन्हा-घावसाप्रमाणे अनुभूती वाचकांना
 येते. जरी येथे वारणानगरचा समग्र इतिहास नसला, तरी
 लेखकांच्या विविध अनुभूतांच्या खिंडीतून त्याला

जाणवलेल्या काही व्यक्तिमत्त्वांचे व प्रसंगाचे चित्रण
 खान्ना लक्ष वेधून घेते. विशेषतः प्राचार्य डी महाबलेश्वरवाला
 व संगीत शिक्षक श्री शंकररान कुलकर्णी यांच्या व्यक्तिमत्त्वातील
 लेखकाला भावलेले व सामान्यांना अपरिचित असलेले
 स्वभावविशेष फारच कुशलतेने शब्दांकित केलेले आहेत.
 चि. अभयच्या मूळ इंग्रजी लेखाचे चि. साधना पभावलेने
 केलेले मराठीकरण उत्तम झाले आहे, यात शंकाच नाही.

अकृमिम जि. व्हा. व्हा.ची गंगा उत्स्फूर्त शब्दप्रवाहात एखाद्या
 [बाळकवीच्या] निर्वराप्रमाणे विविध विभ्रमांनी सौंदर्य सुललित
 जाते. कुठे अवरजकपण, कुठे गहिरी भावुकता तर कुठे मिदिकलता
 अशा विविध भावच्छरांचे तरंग दिखून येतात. या पुस्तकापासून
 प्रेरणा घेऊन इतर विद्यार्थ्यांना लेखनस्फूर्ती व पूर्ती व्हावी.

'वारणानगर' हा आम्हा लगेच एककाळच्या लोहपुंजकाप्रमाणे अकर्मित करणारा प्रेरणास्रोत झालेला आहे. या वारणेच्या मातीचे संस्कार घेऊन उठलेला प्रत्येक जीव भ्रान्त्यात नोंदून वशा मिळवून वारणेचा ध्वज अश्रितानाने मिरवितो. मागीर कितीतरी उदाहरणे डोळ्यासमोर आहेत. वारणानगरचे निश्च ज्या विश्वनाथानी [नव्हे निश्चकर्म्यांनी] निर्माण केले, वाटविले, पुढे दिले त्यांच्या कर्तृत्वाचे, कल्पकृतेचे वणिःस्पृष्ट औदार्याचे वर्णन करताना कोणाच्याही लेखणीला अश्रित निवृत्तीची धार आल्याविना राहणार नाही. जगोपजींच काय पण झोपेत ही विचारात तर ते हेच म्हणोव—
 "निद्रेमाजी पुशिले सरि का नरे नित्य वाचा
 मला या गर्व वारणेचा"

उमादेवी
 (वंगळकर)

लीला देवरुखकर, अक्षरनंदन प्रशाला, पुणे

तुमचे 'वारणेचे (काही) वाघ' पुस्तक पूर्ण वाचून झाले आहे व त्याबद्दलच्या प्रतिक्रिया पाठवत आहे. तुम्ही या पुस्तकात तुमच्या आठवणीतील ज्या व्यक्तिरेखा साकारल्या आहेत, त्या वाचताना अगदी डोळ्यासमोर उभ्या राहतात. तुमची लेखनातील हातोटी खूपच छान आहे. प्रत्येकाने त्यांचा आदर्श ठेवावा असेच सगळे वारणेचे वाघ आहेत, त्यामध्ये तुम्हीपण येताच 🙌 पुस्तकातून तुमच्या बालपणातील गमती जमती, त्या वयातला खेळकर स्वभाव, हुशारी, अभ्यासू व शिस्तप्रिय वृत्ती अशाप्रकारे तुमचे बालपण कसे गेले ते समजले. प्राचार्य सॅम महाबळेश्वरवाला यांचा लेख वाचताना डोळ्याच्या कडा पाणावल्या.

अशा व्यक्तिरेखा ज्यांच्या ज्यांच्या आयुष्यात आल्या त्यांच्या आयुष्याचे सोने झाले असेल हे नक्की. तुमची निरीक्षणशक्ती अफाट आहे. पुस्तक वाचताना मध्येच सोडवत नाही एवढी तुमची लेखन शैली प्रभावित करते.

तुम्ही अनेक वर्षे परदेशात राहूनही मराठीवर असलेले प्रभुत्व, शिवाय तुमच्या शिक्षकांवर व वारणानगरवर असणारे प्रेम तुमच्या लिखाणातून जाणवते. एकंदर पुस्तक खूपच छान आहे 🙌 🙌

अंजली करंदीकर, पुणे:

Anjali Karandikar

Hi Abhay,

सर्वात आधी तू लिहिलेले पुस्तक, आम्हाला भेट दिल्याबद्दल धन्यवाद! सोपी, ओघवती भाषा आणि मनोरंजक गोष्टींमुळे पुस्तक लगेच वाचून झाले.

वारणानगर म्हटले की साखरकारखाना आणि वाद्यवृंद या दोनच गोष्टी डोळ्यांसमोर यायच्या. पुस्तक वाचल्यावर शहराचा विकास घडवणार्या वारणेतल्या कर्तृत्ववान वाघांबद्दल माहिती मिळाली. त्यातल्या एकाशी आमची चांगली मैत्री आहे याचा आम्हाला अभिमान आहे.

तुझा मित्रपरिवार, प्राचार्य, संगितसर यांची तू प्रत्यक्ष ओळख करून देत आहेस असे पुस्तक वाचताना वाटत होते. अगदी सकारात्मक आणि आनंददायी पुस्तक आहे. तुझे अभिनंदन आणि खूप शुभेच्छा !

9:00 PM

रोहित कुलकर्णी, नाशिक:

Rohit Kulkarni

Book is very good. It created the complete set and surrounding of wn zoo taking me to the time and space of your schooldays.

You write good and have matched the expectations. I also liked the semi scattered organization of book that lets one enjoy pieces of it now and then once after the initial reading.

Forward by Shri Maruti Kashid too is very warm, affectionate, and spontaneous. Liked that!

I read and re-read of Sam. Meeting and talking to him has been a cherished event for me.

8:54 PM

मोहन सातपुते, इचलकरंजी:

Mohan D Satpute

मित्र,

अभय वारणेचा(काही)वाघ

फारच छान कथन अभ्यास करून पुस्तक लिहिले आहे . पुस्तक वाचताना जणू आपण अजूनही शाळेतच आहे असा भास होतो त्या आठवणी ते दिवस खरंच अविस्मरणीय अनुभव तू कथन केले आहेस . धन्यवाद अभय

🙏 आभारी आहे 🙏

5:29 PM

मोहन ज्ञानदेव सातपुते
इचलकरंजी.

5:30 PM

Atul Dhanawade, Iowa, USA:

Dear Abhay, I picked up your book from my mailbox last night. I'm so happy to have it. It is indeed a privilege. Words cannot express my gratitude for your efforts to include me in your book. Truly appreciate your creativity and generosity in remembering and keeping the affection alive for all the people who carved your life-path to where we are today. Great attitude and mindset. Thanks Abhay, you are an exemplar in your unique way. Please extend my love and respect to your family and especially to your Dad and Mom. I am sure you are going to do more in many ways for your fellowmen in the times to come.